

Reisverslag Denemarken 2018 deel3

17-juni.

Vandaag gelukkig beter weer dus na de regenradar bekeken te hebben konden we in de middag de stad bezoeken, ondanks dat het zondag was waren de winkels gewoon open en was het gezellig druk. Op een top locatie in het zonnetje een biertje en ijsthee besteld waarbij je dan toch echt weer de toerist bent. Keurig werd ons ons gevraagd om meteen het bedrag van € 17 te voldoen waarbij ik toch lichtelijk het gevoel overhield een tikkie te worden getild. Wou nog vragen of het inclusief het tafeltje en de 2 stoelen was maar de jonge ober was er volgens mij ook een beetje verlegen mee. Nou ja je bent er even uit en over 5 dagen wordt de AOW weer overgemaakt dus gewoon genieten en denken aan de mensen die zich dit niet kunnen veroorloven om welke reden dan ook. Wel genoten van de rondcirkelende meeuwen die elk achter gelaten bord angstvallig in de gaten hielden en er op af doken zo gauw de gasten weg waren en in hun haast de glazen en bestek van tafel af traptten en grote brokken naar binnen werkten, en dit alles op 2 meter van ons vandaan. Wel vermakelijk allemaal. Net nadat ik voor € 5 uit mijn glas had gedronken belde Willem van de Marritje-Anna op dat de schepen moesten verhaald worden want we lagen op een plek van een grote Galjas die vroeger dan gepland de haven in kwam. Heb hem gevraagd of hij ons scheepje dan ook kon verhalen wat hij natuurlijk niet kon weigeren omdat hij een zelfde soort schip heeft, weliswaar 30 cm korter maar dan moet je alleen eerder afstoppen. Ha ha. Toen wij dan ook weer op de haven kwamen was alles al geregeld en hadden we een mooi plekje aan de wal voor het clubhuis. Avonds nog even voetbal gekeken bij de Fiat V en de dag was wederom te snel voorbij gegaan. Na nog even tante Clothilde haar mollige torso omvat te hebben tevreden aangeschoven naast mijn schipperse die zoals nog net wakker genoeg was om mij een goede nachtrust toe te wensen.

PS; het was Vaderdag vandaag en mijn dochters waren dit niet vergeten en wensten mij eitjes bij het ontbijt en veilige kilometers toe met weinig zadelpijn, lief he'.

18-Juni.

Dagje Arhus met de fietsjes. Dit is welhaast een soort Russisch Roulette met auto's die van alle kanten komen, fietsers met vooral jongelui die je zonder belletje voorbij schieten en stoplichten die weer ff anders werken dan in Holland. Ouderen zie je zelden op fietsen hier, of ze durven niet of zijn al uitgeroeid. Ergo wij laverend door de stad en straten vermijdend die flink opliepen dus met grote omwegen toch weer bij de schepen beland. Snel de fietsjes weer in de vetkelder geparkeerd, we zijn er weer even klaar mee, volgende keer maar het platteland verkennen. Betijds de kooi opgezocht, morgen verlaten we de haven weer en gaan richting Ebeltoft. Tr vrienden.

19-Juni.

Na de weerberichten nog eens goed bekeken te hebben (W 5/6 met mogelijk een uitschietertje) eerst maar even een rif getrokken in het grootzeil en om 11.00 uur de museum haven achter ons gelaten. Buiten eerst het fok er op gezet wat meteen al 4 knopen snelheid gaf. Met de vlagerige wind nog maar geen grootzeil er op gezet. Ging allemaal volgens plan tot er weer zo een mega veerboot even een paar golven op ons afstuurden wat toch 1 klapje water de kuip in smeed. Tot het vuurtorentje in de aanloop naar Ebeltoft verliep de tocht wellis waar waggelend van boord tot boord voorspoedig met de vlet op de lange lijn en een stopper voor de boeg anders zeilt hij je voorbij. Bij het ronde van de vuurtoren stond er een pittige stroom die weer voor een ander soort golfslag zorgde, je lijkt best op te schieten met 5 kn door het water maar over de grond bleek dit maar 1 a2 kn te zijn. Ook dit weer doorgekomen kwamen we in de luwte van het schiereiland en konden we aan de wind zeilend van het prachtige landschap genieten. Op de immense heuvels was een enkel huisje en wat vee te zien afgewisseld door bossen en enkele akker. Volgens ons Denemarken op zijn mooist, je zou er zo willen wonen volgens de schipperse, nadat ik de winterse periodes en stijging percentages van de heuvels had voorgelegd temperde zij haar gevoelens, maar toch. Op mijn aanmerking dat zij er dan hoogstwaarschijnlijk zelf haar kachelhoutjes zou moeten kloven bleef alleen de zon en mooie landschap over. Hebben we in Holland ook, einde discussie. Met pittig windje in de Museumhaven van Ebeltoft afgemeerd naast de Marritje –Anna en gezamenlijk een ons aangeboden Irich koffie genuttigd en even de tocht geëvalueerd. Het was wederom een waggelend tochtje van 19 mijl maar alles heeft zijn plekje weer gevonden aan boord zagezegd. Met licht de kooi in want we zitten tegen de langste dag aan. Tr vrienden.

20-Juni.

Het is weer zo ver. De wind raast door het want en de grijze wolken vliegen langs het zwerk. Nou daar moeten we het vandaag maar mee doen in de haven van Ebeltoft. Niet veel gebeurd vandaag op het afschieten van het kanon op het fregat schip Jylland na. Je weet dat dit elke dag om 12.00 uur gebeurd maar vergeet het en schrikt je de vinken---- gevolgd door een haastige vlucht van de hond naar de toilet ruimte alwaar zij de eerst 2 uur niet meer weg te krijgen is. Maar het is een mooi en imposant schip dat nu in het droogdok een museum is. Verder de dag vol geklooid met lezen en filmpjes op internet bekijken enz. Morgen ook weer storm dus even pas op de plaats . Na nog maar een touwtje extra op de wal betijds de kooi in. Tr vrienden.

21-Juni.

De langste dag vandaag, en de hardste wind tot nu toe. We liggen te rukken aan de landvasten en gaan nog maar eens naar de Aldi , je moet toch wat terwijl we niet nodig denken te hebben. Aldi blijkt toch een slim concept te hebben bedacht want geloof het of niet ons boodschappen trolley was niet groot genoeg om alle KOOPJES te bergen. Het enige wat nog te tillen was bleek de platvink van de schipperse. Maar we kunnen weer een paar dagen vooruit . Nog maar even prettig een douche genomen bij het museum en wat slap gebabbel met de burenen en met een kop als een havenlicht de kooi in (gelukkig de rode kant), uitgewaaid volgegeten en met nog een slaapmuts was het toch weer een slopende dag voor opa. Morgenoctend even in de spiegel kijken of alles weer is bijgetrokken. Tr vrienden.

22 – Juni.

Het was even wat rustiger vanochtend met opstaan dus even de whetherbox bekeken en DMI , beiden gaven wat onzekere wind op maar we besloten om snel te vetrekken naar het eiland Samsö, een mijltje of 20 dus goed te doen. We hadden bij vertrek NW 4 en hebben onderweg diverse richtingen gehad. Na een voorspoedige tocht net binnen trok de wind pittig door naar een dikke 5/6 met uitschieters dus goed getimed dat we betijds zijn vertrokken. In de haven van Langor eerst even aan de steiger afgemeerd om de hond af te tappen en wat water bij te vullen. Komt er een Duits zeiljacht aan die met zijn kont in de wind af ging meren, op zich geen punt ware het niet dat hij eerst voor een lijn op de wal zetten en achteruit varen zijn schip wel langs de steiger zou trekken, sjade Heinrich das geet nicht zo. geef mich maar ein lijne dan sie ich die ecke

naar die steiger. Gooit die zoetwatermatroos een hele dot lijn voor me voeten en staat te kijken dat het zo wel goed zal komen. Ik geef hem de lus terug en zeg hem deze te beleggen op zijn kikker voordat het vingers kost. Terwijl hij dit doet komt er een landgenoot van hem aangerend, een soort figuur die zo uit de serie ti ta Tovenaar of Catwezel kon zijn gehold met fladderende lange grijze haren en gaat achter mij ook aan de lijn trekken. Terwijl ik hem zeg siehen wil die enge sprinkhaan mij aan de kant duwen met de woorden sie musen wek, ich kan nichts zien mit zie vor mich. Je zou je toch bescheuren met zulke figuren ware het niet dat door zoveel onkundigheid er zomaar vingers of erger afgeknelnd kan worden. Afijn schip toch voor de wal gekregen en net voor we vertrokken naar onze anker rede kwam de schipper mij nog even bedanken voor de hulp wat het gestuntel van zijn landgenoot weer compenseerde. Je maakt dan toch weer wat bijzonders mee vrienden. Op de ankerrede lekker naast de Fiat V vastgeknoopt en de wind nog wat meer zien aantrekken maar we liggen in het oppertje van de baai van Langor. Aanhang motor weer achter de vlet gehangen want roeien met deze wind is geen optie met deze wind. De hond moet er tenslotte nog een paar keer per dag uit. Weer een mooi zeildagje gehad en tevreden de kooi in. Tr vrinden.

23-Juni.

STORM MET WINDSTOTEN, dus pas op de plaats vandaag. Aantal keren met de hond naar de wal en nog even bij bekende Hollanders thee gedronken en gegevens uitgewisseld over kunst heupen en knieën, ja we komen ook wel in de gevaren zone langzamerhand. Maar tussen het loeien en gieren van de storm door toch een tevreden gevoel overmand door simpelweg om je heen te kijken en je te realiseren wat een geluksvogels we zijn. Nog even een bakkie bij Cornelis en Gerrie en de zaterdag is weer om. Tr vrinden.

24-Juni.

Nog immer wind dus lekker blijven schuilen in de baai. Prachtig oppertje hebben we hier. Wel even bij de haven rokerij op het terras 2 donkere biertjes genoten, elke slok 1 € moet je verder niet bij stilstaan en genieten van het zonnetje en de zondagse rust. Zwierend achter het anker van Cornelis heerlijk in slaap straks. Tr Vrinden.

25-Juni.

Besloten om weer een stukje verder te trekken, van mij hoefde het nog niet want volgens mij was de wind te schraal om lekker te bezeilen. Dus eerst op de motor 10 mijl naar de haven van Ballen om boodschappen en water te halen. Ballen is een echte toeristische haven en badplaats en nu nog rustig maar in het hoofd seizoen liggen de veelal Duitsers hier gestapeld om te overnachten. Na de victualiën en water tot ons genomen te hebben buiten het tuig er op om Fyns Hoved te bezeilen, niet dus ergo na een uurtje motor bij en zo scherp aan de wind de laatste mijlen naar de baai afgelegd. Aldaar naast de schokker vastgeknoopt en besloten om toch maar een brokkie net in het water te zetten. Als ze hier niet te vangen zijn weet ik het niet meer en berg ik het vistuig maar weer op in de vetkelder tot betere tijden. Nog een drupje in tante Clothilde en heerlijk de kooi in om grote knorren te geven als antwoord op de nu nog bescheiden knorretjes van de stuurvrouw. Tr Vrinden.

26-Juni.

De visjes waren me deze ochtend goed gezind. 2 mooi zalmen en een maaltje platvis was mijn deel. Het begint er weer een beetje op te lijken. Dag gevuld met vis schoonmaken en het net weer te schonen van allerlei wieren en krabbentuig die uit nijd verwoede pogingen deden om het net te verwoesten en mijn nagels te knippen. Je bent er even zoet mee. Dit alles onder de zonnetent want de zomer is er weer met 26 gr en volop zon. Wat een zomer tot zover. Avonds heerlijk gesmuld van gebakken zalmoot met wortel en de beroemde Samsö piepertjes , Hollandaise sausje en glaasjes wit en op deze dinsdag was het weer feest. Tot laat in de avond buiten genoten van de prachtige zonsondergang terwijl het geheel blak was, volle maan er bij en het paradijs kan niet mooier zijn. Nu nog een paar drupjes Talisker Storm in Elena en ik rol om van geluk zo de kooi in. Tr vrinden.

27-Juni.

Zon geen wind zonnetent en rust in de baai van Fyns-Hoved. Dat is het verhaal vandaag. Tr vrinden.

28-Juni.

Kopie van gister. De Marretje –Anna is in de morgen vertrokken en gaat mogelijk naar Rugen. We zullen ze missen denk ik. Wel getroost door Elena met

mooi drupje Grappa. Ze was al bang dat ik van de blauwe knoop was geworden, toch lief he. Tr vrinden.

29-Juni.

Nou dat was me weer wat vandaag. Lekker geslapen en met opstaan waren we verdaagd op de kust , er zat nog maar een ½ mtr onder het vlak. Snel met Cornelis het anker gelicht en met de beide schepen een oppertje gezocht aan de hoge wal. Plons het mega anker van Cornelis er voor en we lagen weer als een beer zagezegd. We zouden naar Kerteminde en met NO 4 /5 zou dat goed te doen zijn ware het niet dat je dan eerst het kopje van Fyn moet ronden. Ik weet inmiddels dat daar een pittige zee kan lopen met deze winden. Ff wachten dus maar en rond de middag flauwde de wind iets af volgens Cornelis en zouden we het gaan proberen. Mijn vermoeden bleek bewaarheid want nauwelijks uit de beschutting van de hoge klif begon de zee al pittige kuilen te trekken terwijl we nog een kleine 2 mijl moesten opstomen om zeil te kunnen zetten en afvallen. De schouw stond af en toe recht omhoog en klapte dan weer in een golfdal en dan leg je gewoon stil. Dus nog maar een tandje motor er bij en door rammen, ging allemaal net an toen plots de motor de geest gaf. Wat te doen in zo een geval; snel naar het voordek terwijl we dwarszee lagen te halen van boord naar boord en het fok gehesen. Gelukkig had ik al een wat ruime koers uit de kust genomen want je moet altijd met motor problemen rekening houden vind ik. Voor de wind weer retour naar de baai en onder de wal fok er af en anker er voor. Helaas koste deze exercitie een paar wijn glazen die bij het rondgaan uit de houders waren gesmeten , maar we lagen weer veilig in de baai. Na even de zaak besproken te hebben; alles was goed gegaan geen paniek en zwemvesten aangehad dus tot zover oké. Toen maar het euvel opsporen in de vetkelder, bleek uiteindelijk de afsluitkraan van de tank te zijn die verstopt zat. Normaal geen punt maar je moet een half slangenmens zijn om er bij te kunnen en een ieder die mij kent weet dat ik er iets ander uit zie. Uit eindelijk liep mijn olieslurpertje na een uurtje weer als vanouds maar ik zal toch mijn tank moeten inspecteren op mogelijke verontreiniging. Hevig stinkend naar diesel en zweet druppels snel te water met een bus shampoo en een tevreden schipper mocht ff een uurtje het ouwe stramme lijf in het zonnetje bij laten komen. Had ik wel verdiend zei de schipperse, want hoe moet het als je voor zoiets een monteur moet laten komen, och ik heb het zelf in elkaar geknutseld en weet alle in en outs van dit scheepje. Toch wel een beetje trots me nog een paar keer omgedraaid in het zonnetje, dat dan weer wel. Nu gapend een knipoog naar Elena gegeven want ze weet het, voor anker geen troostdruppeltjes. Een bewogen dag. Tr vrinden.

30-juni.

De laatste dag van ook deze zomerse maand. Betijds ankerop om van het kleine zuchtje N/O gebruik te maken. Net buiten de baai nog in het oppertje van het eiland begon de diesel wederom te zuchten en had er geen zin meer in. Nou kort voor het strand het anker er voor op 1 ½ mtr water. Wederom diesel toevoer naar het filter verstopt. Nogmaals als een slangenmens de slang van de tank gedemonteerd want het filter was leeg dus het moest in de aanvoer zitten. De kraan van de tank gaf een mooie straal diesel waar de gemiddelde man met AOW jaloers op zou zijn dus het moest ergens in de slang naar het filter zitten. Na de banjabout uit het filterhuis gedraaid te hebben was het euvel gevonden ,een propje stof met fijne draadjes had de toevoer door de bout verhinderd. Voor de zekerheid ook de slang nog even door geragd en er kwam zowaar nog een propje tevoorschijn. Beetje vreemd allemaal maar na montage kwam er weer een straal diesel uit het ontluichtingsventiel waar ik vrolijk van werd. Even ontluichten op de pomp en lopen als een zonnetje. Met 1 uur vertraging de reis vervolgd en tegen de middag afgemeerd in Kerteminde achter de schokker van Cornelis. Snel de zonnetent er op want het was wederom snikheet met maar een klein windje. Avonds bij Cornelis voetbal gekeken en Uruguay zien winnen van Portugal door 2 prachtige doelpunten van Cavani. De grote Ronaldo deed zijn best maar is wat op zijn retour denk ik.

Blijft het punt WAAR KOMEN DE DRAADJES CQ STOFJES VANDAAN die mijn dieseltoevoer verstoren. Bij napraten bleek Cornelis dit ook eens gehad te hebben en had deze stofjes bewaard, zij waren identiek aan wat ik had aan getroffen . Conclusie ; waarschijnlijk met tanken in Hov gebeurd bij een bovengrondse tankopslag. Nu maar hopen dat dit eenmalig is want in de aanloop van de Elbe of Weser wil je dit liever niet meemaken.

Sorry beste lezers dat het een beetje technisch verslag was van deze dag maar het is ook een verslag van alles wat we meemaken op onze reis. Wel heel leuk dat we hier aan de TS kade veel belangstelling voor onze schepen hebben en diverse Hollanders op vakantie of wonende in dit land gesproken hebben, waaronder ene Jan Paarlberg ook lid van TS en wonende in Struer-Holstebro in de Limfjord. Hij is nauw betrokken bij de bouw van de replica Willem Barends in Harlingen en is regelmatig in Holland. Ik heb met hem kaartjes uitgewisseld en afgesproken om Marken te bezoeken. Wat een dag, weer met veel belevenissen en zoals mijn moeder zaliger immer zei; op het water maak je altijd wat mee , en dat is zo Ma. Nog met een zacht muziekje van Anne Murrey op de achtergrond een paar druppeltjes grappa in Elena laten zakken en terwijl

Anne op de achtergrond iets zong over de Last Dance gelukkig in het rond gekeken. De schipperse haar eigen drupjes en de ruimte te klein om te dansen. Tr vrienden.

1juli.

Wederom een prachtig begin van deze maand. Wat worden we verwend met het weer dit jaar. Dagje volgemaakt met luieren wat me steeds beter af gaat. Verder niets te melden vandaag. Tr vrienden.

2 Juli.

We zijn betijds vertrokken met een matig lopend windje. Vorig jaar het zelfde verhaal zelfde wind en dat eindigde in een zeer woelige rit met golfdalen waar de schouw geheel in verdween. En ja hoor weer het zelfde scenario, de stroom tegen liep op tot 2 knopen en wind op de kont ,ergo slingeren en over de grond niet sneller dan 1 ½ knoop naar de Belt brug geschommeld. Nadat Liesbeth een volle emmer water in haar nek had gekregen de motor maar bijgezet en waggelend tussen de pijlers van de brug door gevaren. Na een kleine mijl een gijp gemaakt om de Baai van Nyborg aan te lopen. Toen ik daarbij omkeek naar de brug om in te schatten of we niet door de stroom te ver terug werden gezet zagen we bij de doorgang waar we de brug gepasseerd hadden op de brug een zwarte rook kolom. Er stond mogelijk een voertuig in de brand en de rookpluim werd steeds dikker. Kijkend door de kijker zag ik vloeistof van de brug af stromen die met een explosie vlam vatten. Al met al een heftig gebeuren en het vreemde was dat het verkeer in eerst instantie gewoon door reed. Je zou toch denken dat er een protocol is voor zo een calamiteit . Zeilend de baai in hoorden we na een minuut of 20 de eerste sirenes maar zagen nog steeds verkeer de brug op rijden . Ben je mooi klaar mee want keren is er niet bij op de brug met al dat vrachtverkeer. Weten op dit moment de afloop van dit incident nog niet. Avonds de Belgen in een mooie wedstrijd de Japanners zien verslaan met een goal in de laatste minuut van de Belgen, voor het eerst huilende Japanners gezien. Het blijft sport maar de Japanners zijn nogal eergevoelig met verliezen. Verder in de late avond even lekker een douche genomen in de kuip. Douche kop aan de water slang en spartelen maar waarbij een enkele voorbijganger met verbazing naar die gekke Hollander stond te kijken. Lach maar vriend ik ben weer lekker schoon en duik fruitig naast mijn kooimaatje, je weet maar nooit. Tr vrienden.

